

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 46.

Sjette Sessions anden Samling.

21de Møde.

Torsdagen den 1ste Februar.

(Forts.)

Kirke og Underviisningsministeren (forts.): Der er endnu et andet Punkt, som jeg maa fremhæve, for at ikke det ærede Thing skal vildledes af den ærede Rigsdagsmands Uttringer. Naar den ærede Rigsdagsmand nemlig lagde særdeles Vægt paa en her i Thinget fremsat, aldeles almindelig og ikke af mig modsagt Uttring om, at der endog i den „nyeste Tid“ skulde være fremkommet „Erklæringer“ fra forskellige Autoriteter om Skolevæsenet, saa maa jeg, næst at udhæve, at dette er Noget, der er høist forskelligt fra et virkeligt betydende Skridt til en endelig Ordning af Skolevæsenet i Lovs Form, endvidere tillade mig at bemærke, at det naturligtvis er og steds har været noget saa fuldkommen Almindeligt og Dagligdags, at der til Ministeriet jævnlig indkommer Erklæringer om forskellige Punkter, vedrørende Skoleadministrationen, at det i Sandhed er mig og vistnok maa være Enhver, der overveier Forholdet, aldeles ubegribeligt, hvorledes der i den saaledes af den ærede Rigsdagsmand udhævede Omstændighed skulde kunne søges et Motiv til ikke nu at gøre det virkelige Fremskridt, der tilstregtes ved det af mig stillede Forslag.

J. M. Hansen: Naar man her i Salen kommer til at ytre, at man vil stille en Sag paa sit rette Standpunkt, saa er derved naturligtvis aldrig meent Andet, end at man vil stille Sagen paa det Standpunkt, som man

selv anseer for at være det rette. Det er derved naturligt, at, naar man i en Sag som denne, eller i en hvilkensomhøest anden, er imod den ærede Minister, saa kan han ikke give os Medhold, naar vi, efter vor Formening, troe, at stille Sagen paa det rette Standpunkt; thi han maa naturligvis mene, at hans Standpunkt er det rette; men dette berettiger ham paa den anden Side heller ikke til at bebrejde Noget, at han anseer et andet Standpunkt end Ministerens for det rette; thi i saa Henseende gjælde Bemærkningerne fuldkomment gjensidigt. Ligesaafuldt som den ærede Minister er berettiget til at sige, at en Taler ikke stiller Sagen paa det rette Standpunkt, saaledes er denne samme Taler berettiget til at gjøre den samme Betragtningssmaaede gjældende imod ham. Det er altsaa ikke noget Beviis fra nogen Side for, hvis Betragtningssmaaede der er den rette. Den ærede Minister vil ikke erkende det Berettigede i, at Lignelsen om, at han i denne Sag ikke var mødt med Tegninger og Overslag til den Bygning, han har tænkt sig, var bleven anvendt, fordi — sagde han — det netop var det, der skulde komme frem ved den Embedsmand, som han vilde have ansat. Men den ærede Minister maa her betænke, at her er stillet Forslag til, at han kan faae de fornødne Pengemidler bevilgede, for at skaffe sig Hjælp til at gjøre denne Tegning og dette Overslag. Det have vi ikke forhindret ham fra, vi have ikke nægtet ham Midlerne til at skaffe sig den fornødne Hjælp, for at han kan fremkomme med denne Tegning og dette Overslag, og, naar Sagen da er bragt saavidt frem, at vi see Tegningen og Overslaget, da vil man, mener jeg, bevilge, hvad den ærede Minister nu forlanger, ifald